

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความคิดเรื่องการใช้ความถี่ของคำ (word frequency) ในการพิจารณาหนังสืออ่านภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง มีมานานแล้ว เนื่องจากมีการศึกษาพบว่า การที่ผู้เรียนจะอ่านหนังสือได้ด้วยความเข้าใจ จำต้องมีความเข้าใจคำศัพท์ที่ใช้ในหนังสือนั้นมากพอเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ความเข้าใจคำศัพท์ดังกล่าวต้องอาศัยความรู้จักคุ้นเคย (familiarity) กับคำศัพท์นั้น ดังที่ โรเบิร์ต เลโด (Robert Lado) อ้างถึงการทดลองของนักการศึกษาหลายคนที่ทำไว้ระหว่างปี 1952-1956 ซึ่งสรุปได้ว่า ความคุ้นเคยกับคำศัพท์เป็นตัวแปรสำคัญในการรู้จัก (recognize) เรียนรู้ (learn) และระลึก (recall) คำศัพท์ได้ ตลอดจนถึงการรู้ความหมาย (meaningfulness) ในการอ่าน เลโดยังเห็นว่าค่าความคุ้นเคยของคำจะวัดได้จากความถี่ในการใช้คำนั้น ตามที่มีผู้ศึกษามาแล้วว่า คำยิ่งใช้บ่อยมากการเรียนรู้คำนั้นก็ยิ่งเป็นไปไค้มาก¹² มีวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าจำนวนไม่น้อย ทั้งของต่างประเทศและของไทยที่แสดงผลที่บ่งถึงความสำคัญของการใช้คำศัพท์ที่มีความถี่สูง เพื่อประโยชน์ในการอ่านของนักเรียน และที่เป็นการรวบรวมเสนอคำศัพท์ที่มีความถี่สูงของหนังสือชุดและของคำศัพท์ในภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งจะได้นำมาเสนอดังต่อไปนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

การทดลองครั้งหนึ่งที่สนับสนุนว่าความถี่ของคำศัพท์มีความสำคัญต่อการอ่าน คืองานที่เสนอในปี 1974 โดย คาโรลีน บี มาร์คส์ (Carolyn B. Marks) และคณะ

¹² Robert Lado, "Patterns of Difficulty in Vocabulary" Readings on English as a Second Language, edited by Kenneth Croft, (Cambridge, Massachusetts: Winthrop Publisher Inc., 1972), pp.269, 297.

แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เรื่อง "Word Frequency and Reading Comprehension" ทดลองให้นักเรียนอ่านข้อความที่มีความถี่ของคำศัพท์ต่างกัน พบว่าการใช้คำศัพท์ที่มีความถี่สูงในเรื่องที่ให้นักเรียนอ่าน มีผลให้ความเข้าใจเรื่องมีมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ คำศัพท์ที่มีความถี่สูงคือคำศัพท์ที่ปรากฏมากกว่า 50 ครั้ง ต่อคำศัพท์ทั้งหมด 50,000 คำ¹³

เกี่ยวกับประโยชน์ของคำศัพท์ที่คัดเลือกได้ที่มีความถี่สูงนั้น พี เจ ที เกลนเดนนิ่ง (P.J.T. Glendening) ให้ความเห็นสนับสนุนว่าหลังจากที่นักเรียนได้เรียนพื้นฐานทางภาษาแล้ว จะสามารถใช้คำศัพท์ที่มีประโยชน์ที่คัดเลือกแล้วนี้สร้างประโยคได้กว้างขวาง¹⁴ และวิเวอร์สก็กล่าวในทำนองเดียวกันว่า

Once students have acquired a small basic vocabulary, this can be used for giving practice in structural manipulation which is fundamental to any form of communication.¹⁵

เลโดให้ความเห็นเกี่ยวกับการเลือกเรียนคำศัพท์ที่คัดเลือกมาแล้วของนักเรียนที่เรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ว่าเป็นความจำเป็น เพราะนักเรียนต้องการใช้คำศัพท์จำนวนน้อยที่สุดจำนวนหนึ่งก่อน เพื่อที่จะใช้ในการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษานั้น แต่การคัดเลือกคำศัพท์ดังกล่าวมาเสนอสำหรับกรังและการอ่านต้องจัดทำอย่างเหมาะสมให้เพียงพอจริง เพราะนักเรียนจะต้องไปพบคำศัพท์โดยจะเลือกใช้เหมือนการพูดและการเขียนไม่ได้ การทำบัญชีคำศัพท์สำหรับการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญ¹⁶

¹³Carolyn B. Marks and Others, "Word Frequency and Reading Comprehension", The Journal of Educational Research, 67 (February, 1974), 259-262.

¹⁴P.J.T. Glendening, To Learn a Language (London: The English Universities Press Ltd., 1965), p.70.

¹⁵Rivers, op.cit., p.209.

¹⁶Robert Lado, Language Teaching a Scientific Approach (New York: McGraw-Hill, Inc., 1964), pp.115-116.

กาย และ แอนเจลา วิลสัน (Guy and Angela Wilson) ให้การสนับสนุนเรื่องนี้ว่า เพื่อความเหมาะสมในการใช้จริง ครูผู้สอนต้องพิจารณาเลือกคำศัพท์ที่มีประโยชน์ โดยคำนึงถึงระดับและประเภทของนักเรียน แนวทางการจัดเตรียมคำศัพท์ให้เหมาะสมกับนักเรียนอย่างแท้จริงจะเป็นการลำบาก แต่ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงอยู่¹⁷

ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าหาความถี่ของคำศัพท์เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนไว้มาก ในปี 1921 อี แอล ธอร์นไดค์ (E.L. Thorndike) เสนอบัญชีคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความถี่สูงสุด 10,000 คำแรก ในหนังสือ Teacher's Word Book of Ten Thousand Most Frequently Used English Words เพิ่มเป็น 20,000 คำในปี 1931 และ 30,000 คำ ในปี 1944 บัญชีคำศัพท์ครั้งหลังสุดนี้ ได้จากการนับความถี่ของคำศัพท์ที่ใช้กันมากในสิ่งพิมพ์ซึ่งมีจำนวนหลายล้านคำ เสนอบัญชีเรียงลำดับอักษร แยกเป็นคำศัพท์ประเภทต่างๆ ตามสิ่งพิมพ์ที่เป็นของเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งเก่าและใหม่ นอกจากนี้ยังบ่งว่าคำใดมีความถี่สูงอยู่ในระดับที่ควรถือว่ามีความหมายมากหรือน้อย เช่นคำศัพท์ประเภท AA ถือว่ามีความหมายมากที่สุด โดยปรากฏ 100 ครั้งขึ้นไปจากคำศัพท์ทั้งหมด 1 ล้านคำ ส่วนคำศัพท์ประเภท A ถือว่ามีความหมายรองลงมา มีความถี่ในการปรากฏ 50-99 ครั้งในคำ 1 ล้านคำ¹⁸ เอิร์ล คัมบลิว สเตวิก (Earl W. Stevick) ให้ความเห็นว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะสามารถใช้บัญชีคำศัพท์นี้เป็นเกณฑ์ ในการพิจารณาเลือกคำที่จะสอนแก่นักเรียนได้อย่างสะดวก¹⁹

วิลเลียม แบนด์ฟอร์ด (William Brandford) ศาสตราจารย์วิชาภาษาอังกฤษแห่งมหาวิทยาลัยโรดส์ ประเทศอังกฤษ กล่าวถึง กอดฟรีย์ คิวอี้ (Godfrey Dewey) ไว้ในหนังสือ The Elements of English ว่า คิวอี้ได้ทำรายงานปี 1933

¹⁷ Guy and Angela Wilson, Teaching English to Foreigners (London: B.T. Batsford Ltd., 1971), p.91.

¹⁸ Thorndike and Lorge, op.cit., pp.ix-x.

¹⁹ Earl W. Stevick, Helping People Learn English (New York: Abingdon Press, no date), p.17.

เรื่องคำศัพท์และเสียงพูดสำหรับนักเรียนชาวเลข โดยเลือกคำศัพท์จากข้อความในคัมภีร์ศาสนา หนังสือพิมพ์ งานทางวิทยาศาสตร์ และจดหมายส่วนบุคคล ได้ 10,161 คำ ซึ่งใช้ช่วยในการเลือกคำศัพท์เพื่อสอนชาวเลข โดยถือว่าคำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ที่สุดซึ่งควรจะนำมาสอนก่อน²⁰

เอ็ม เอ เค ฮัลลiday (M.A.K. Halliday) และคนอื่น ๆ ในหนังสือ The Linguistic Sciences and Language Teaching กล่าวว่าการคัดเลือกคำศัพท์ที่สำคัญครั้งหนึ่งคือการรวมคำศัพท์ Le Francais Fundamental โดย วังเคเบค (Vander Beke) และคณะ เริ่มงานตั้งแต่ปี 1951 ทำการจัดคำศัพท์จำนวนอย่างน้อยที่สุดที่ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสจะต้องรู้ เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกคำศัพท์คือความถี่ในการปรากฏ (frequency of occurrence) ของคำศัพท์จากงานเขียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวรรณคดี ตำรา และงานสำหรับคนควาอ้างอิง คำศัพท์ที่ไคมาจึงไม่น่าเชื่อถือสำหรับการเรียนการพูด ต่อมาคณะเดียวกันนี้จึงได้คัดเลือกคำศัพท์ใหม่จากภาษาพูดสนทนาของคน 175 คน จำนวน 163 ครั้ง นับคำศัพท์ทุกคำ เสนอความถี่ตามการปรากฏใช้ ได้คำศัพท์ทั้งหมด 312,000 คำ เป็นคำที่ปรากฏ 20 ครั้งขึ้นไป ซึ่งถือว่าอยู่ในขอบเขตที่จะต้องสอนแก่นักเรียน 1,063 คำ คำศัพท์ที่ได้จากการคัดเลือกทั้งสองครั้งจึงอาจใช้สอนแก่นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสได้อย่างน่าเชื่อถือ²¹

ส่วนบัญชีคำศัพท์ของไมเคิล เวสต์ นั้น เจ เอ ไบรท์ และ จี พี แมคเกรเกอร์ (J.A. Bright and G.P. Mcgragor) กล่าวว่า เวสต์กับคณะได้รวบรวมคำศัพท์พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ 2,000 คำแรกไว้ตั้งแต่ปี 1953 โดยคัดจากคำศัพท์ในหนังสือประเภทต่าง ๆ เสนอตามลำดับอักษร พร้อมควยความถี่ และตัวอย่างการใช้ ซึ่ง

²⁰William Brandford, The Elements of English (London: Routledge and Kegan Paul Ltd., 1967), p.[8.6].

²¹M.A.K. Halliday and Others, The Linguistic Sciences and Language Teaching (London: English Language Book Society, 1964), pp.190-193.

คำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างง่าย (Simplified English) ที่อาจถือเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกคำศัพท์เพื่อสร้างหนังสืออ่านที่มีคำจำกัด แต่อ่านแล้วให้ความรู้สึกว่าเป็นภาษาอังกฤษสามัญที่ใช้งานได้จริง ตัวอย่างหนังสือชุดที่สร้างขึ้นโดยยึดบัญชีคำศัพท์ของเวสต์คือ หนังสืออ่านชุด Longman Bridge Series ซึ่งพยายามจะจำกัดการใช้คำศัพท์ให้อยู่ภายในจำนวน 2,000 คำของเวสต์ และ 3,000 คำแรกจากบัญชีของฮอร์นไคคและลอจ เพื่อให้เหมาะกับผู้อ่านซึ่งมีความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษจำกัด²²

บัญชีคำศัพท์ภาษาอังกฤษในต่างประเทศ นอกเหนือจากบัญชีสำคัญของเวสต์ กับฮอร์นไคคและลอจ แล้ว ก็ยังมีที่ผู้รวบรวมแยกแยะเฉพาะสำหรับระดับต่าง ๆ ในข้อเขียนของโรเบิร์ต แอล ฮิลเลอร์ริช (Robert L. Hillerich) เรื่อง "Word list-getting it all together" กล่าวถึงบัญชีคำศัพท์สำคัญอีก 4 บัญชี ซึ่งเป็นตัวแทนภาษาอังกฤษทั้งเก่าและปัจจุบัน ทั้งของเด็กและผู้ใหญ่ว่ามีดังนี้

1. The American Heritage Word Frequency Book โดย คาร์รอล เควีส์ และ ริชมอนด์ (Carroll, Davies and Richmond) เป็นการนับคำศัพท์จากหนังสือเรียนของเด็ก ชั้น 3-9 ในปี 1969 ถือเป็นตัวแทนคำศัพท์จากหนังสืออ่านของเด็ก
2. Analysis of Words Used in Creative Writing, Grade 1-6 โดย ฮิลเลอร์ริช (Hillerich) นับคำศัพท์จากการเขียนของเด็กชั้น 1-6 ระหว่างปีการศึกษา 1965-1966 ใช้เป็นตัวแทนคำศัพท์ที่นักเรียนใช้ในการเขียน
3. Computational Analysis of Present-Day American English ของ กูเชรา และ ฟรานซิส (Kucera and Francis) จากการนับคำศัพท์ในสิ่งพิมพ์สำหรับผู้ใหญ่ในปี 1964 ถือเป็นบัญชีคำศัพท์ปัจจุบันสำหรับภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง
4. A Basic Vocabulary of Elementary School Children ของ รินสแลนด์ (Rinsland) นับคำศัพท์จากงานเขียนของนักเรียนชั้น 1-8 จากปี 1936 ถึงปี 1945

²²J.A. Bright and G.P. McGregor, Teaching English as a Second Language (London: Longman Group Ltd., 1974), pp.17, 20-22.

ฮิลเลอร์ริช เปรียบเทียบบัญชีทั้งสี่ สรุปไว้ว่า บัญชีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับภาษาของผู้ใหญ่ และภาษาหนังสือคล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างกันมากจากภาษาของเด็กทั้งที่ใช้เขียนและจากหนังสือที่เด็กเลือกอ่าน ในขณะที่เดียวกัน ภาษาที่เด็กใช้ในการเขียนของตนเองก็แตกต่างจากภาษาหนังสือที่เด็กอ่านด้วย²³

ในปี 1962 มีวิทยานิพนธ์คุณวุฒิปริญญาตรีของ โจเซฟ ฟรานซิส โอมารา (Joseph Francis O'Mara) แห่งมหาวิทยาลัยคอนเนคติกัต เรื่อง "A Comparison of the Vocabulary of Eight Series of First Grade Readers" เปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ของระดับชั้นอนุบาล 1 อนุบาล 2 และประถมศึกษาปีที่ 1 พร้อมกับทำบัญชีคำหลักจากคำศัพท์ที่มีความถี่สูง เพื่อใช้สอนในระดับนี้²⁴

ในปีเดียวกัน ไพรมิตีวา พี เปเรซ (Primitiva P. Perez) แห่งมหาวิทยาลัยเคนตักกี ทำวิทยานิพนธ์คุณวุฒิปริญญาตรี เรื่อง "Minimum Vocabulary Lists in the Philippine National Language for Use in Teaching Spelling in the Elementary Schools" คัดเลือกคำศัพท์ภาษาตากาลอกที่จำเป็นในการใช้สะกดคำในชั้นประถม โดยวิธีหาความถี่ของคำศัพท์จากหนังสืออ่านระดับประถม และเรียงความของเด็กนักเรียน ได้คำศัพท์ที่จำเป็นในการใช้ในการเรียนระดับประถมต้น 300 คำ และระดับประถมปลาย 197 คำ²⁵

002347

²³Robert L. Hillerich, "Word List-getting it all together" The Reading Teacher, 27 (January, 1974), 253-360.

²⁴Joseph Francis O'Mara, "A Comparison of the Vocabulary of Eight Series of First Grade Readers", Dissertation Abstracts International, 23 (November, 1962), p.1687.

²⁵Primitiva P. Perez, "Minimum Vocabulary Lists in the Philippine National Language for Use in Teaching Spelling in the Elementary Schools" Dissertation Abstracts International, 30 (December, 1969), p.2404-A.

ปี 1969 แฮนนา เอลิซาเบท ชโรเคอร์ (Hanna Elizabeth Schroeder) แห่งมหาวิทยาลัยโคโลราโด ทำวิทยานิพนธ์คุณวุฒิปริญญาโท เรื่อง "Vocabulary Building in German by Derivation" นับคำศัพท์หลายเล่มของหนังสืออ่านที่พิมพ์หลังปี 1945 เสนอคำศัพท์สำหรับชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยในเยอรมัน²⁶

ปีเดียวกัน จอร์จ คิมิตรี เซลิม (George Dimitri Selim) แห่งมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ เสนอวิทยานิพนธ์คุณวุฒิปริญญาโท เรื่อง "The Poetic Vocabulary of Sbeja Abu Madi: A Computational Linguistic Study of 47,766 Content Words" ศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ของชาวอาหรับอเมริกัน ได้คำศัพท์ 9,402 คำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ต่ำ เสนอคำศัพท์พื้นฐานที่ได้จากหนังสือบทประพันธ์ดังกล่าว ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 6.73 ของคำศัพท์ทั้งหมด²⁷

และในปี 1970 ลินดา เทเลอร์ ฟิตซ์ (Linda Taylor Fitz) แห่งมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย ได้ทำวิทยานิพนธ์คุณวุฒิปริญญาโท ศึกษาเรื่อง "The Vocabulary of The Tempest" เกี่ยวกับคำศัพท์ที่เชกสเปียร์ใช้ในหนังสือ The Tempest เพื่อสร้างภาพพจน์ นับความถี่ของคำศัพท์ที่ซับซ้อน แล้วสรุปว่าในหนังสือเล่มนี้ เชกสเปียร์ใช้รูปแบบของคำศัพท์เพื่อสร้างจินตนาการมากกว่างานเขียนอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น²⁸

วิทยานิพนธ์คุณวุฒิปริญญาโทของ จอห์น คลิฟตัน คังคัน (John Clifton Duncan) แห่งมหาวิทยาลัยแอสตนพอร์ค ในปี 1971 เรื่อง "A Frequency Dictionary of Portuguese Words (Volume I and II)" ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ชวณนับคำศัพท์จาก

²⁶ Hanna Elizabeth Schroeder, "Vocabulary Building in German by Derivation" Dissertation Abstracts International, 30 (December, 1969), p.2516-A.

²⁷ George Dimitri Selim, "The Poetic Vocabulary of Sbeja Abu Madi: A Computational Linguistic Study of 47,766 Content Words" Dissertation Abstracts International, 31 (September, 1970), p.1253-A.

²⁸ Linda Taylor Fitz, "The Vocabulary of the Tempest", Dissertation Abstracts International, 31 (February, 1971), p.4157-A.

ประโยคตัวอย่างกว่า 20,000 ประโยคในภาษาโปรตุเกสสมัยใหม่ ในคาบสมุทรโปรตุเกส
หาความถี่ของคำศัพท์ได้คำศัพท์ 5, 142 คำ ซึ่งมีสัมประสิทธิ์ของการใช้ยกค่า 2.26
เสนอตามลำดับอักษรและตามความถี่สูงต่ำ²⁹

ในปี 1971 เช่นกัน เดวิด ดิกซัน การ์ดเนอร์ (David Dixon Gardner)
แห่งมหาวิทยาลัยแอสตันฟอร์ดศึกษาวิทยานิพนธ์คุณวุฒิบัณฑิต เรื่อง "A Frequency Dictio-
nary of Latin Words (Volume I and II)" โดยใช้วิธีการศึกษาเกี่ยวกับคลังคำ แต่ใช้
ประโยคตัวอย่างจากภาษาลาตินโบราณ ซึ่งมีคำศัพท์กรีก 250,000 คำ คัดเลือกคำศัพท์
ได้ 4,000 คำ ซึ่งมีสัมประสิทธิ์ในการใช้มากกว่า 1.00 เสนอเป็นพจนานุกรมภาษา
ลาติน³⁰

ในปีเดียวกัน เดวิด คริสโตเฟอร์ มอนต์โกเมอรี (David Christopher
Montgomery) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา เสนอวิทยานิพนธ์คุณวุฒิบัณฑิตเรื่อง "Some
Characteristics of a Basic Vocabulary for the Soviet Uzbek Litera-
ry Language" เกี่ยวกับปัญหาและกระบวนการพิจารณาเลือกคำศัพท์พื้นฐาน (basic
vocabulary) สำหรับภาษา Uzbek ของโซเวียตในเอเชียกลาง พร้อมทั้ง
เสนอคำศัพท์ที่คัดเลือกได้เป็นคำศัพท์พื้นฐาน 354 คำ ข้อวิเคราะห์ที่น่าสนใจข้อหนึ่งคือ
คำศัพท์ที่มีความถี่เพียงครั้งเดียวมีถึงร้อยละ 40.13 ของคำศัพท์ทั้งหมดที่พบจากการ -
วิเคราะห์หนังสือที่ใช้เป็นตัวแทนภาษาจำนวน 53 เล่ม

²⁹ John Clifton Duncan, "A Frequency Dictionary of Portu-
guese Words (Volume I and II)" Dissertation Abstracts International,
32 (August, 1971), pp.945-A-946-A.

³⁰ David Dixon Gardner, "A Frequency Dictionary of Latin
Words (Volume I and II)" Dissertation Abstracts International,
32 (August, 1971), p.946-A.

นักศึกษาภาษา Uzbek ที่เรียนรู้ และสามารถใช้คำศัพท์ตามบัญญัตินี้ได้ จะมีพื้นฐานคำศัพท์เพียงพอและมั่นคงสำหรับการศึกษาต่อไป³¹

ปี 1972 คีธ คาร์เตอร์ ไรท์ (Kieth Carter Wright) แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย เสนอวิทยานิพนธ์กฤษฎีบัณฑิตเรื่อง "Computer-Assisted Analysis of a Large Corpus of Current Educational Report Vocabulary" ตรวจสอบคำศัพท์จากรายงานทางการศึกษาในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 1966 ถึงเดือน มีนาคม 1968 ได้คำศัพท์ 4,887 คำ จากทั้งหมดที่พบ 25,325 คำ ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นข้อเสนอแนะปรับปรุงการจัดเลือกคำศัพท์และสร้างบัญชีคำศัพท์ที่ใช้ในศูนย์ข่าวสารทางการศึกษา³²

ปี 1973 อัลเบิร์ต แฮมพี ไดสัน (Albert Hampy Dyson Jr.) แห่งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐจอร์เจีย เสนอวิทยานิพนธ์กฤษฎีบัณฑิตเรื่อง "The Relationship Between Word Frequency and Spoken Huasa: A Study Relative to Providing Readable Materials for Newly Literate Adults" เพื่อเป็นแนวทางการสร้างวัสดุสำหรับการอ่านให้แก่ผู้ใหญ่ที่เริ่มเรียนภาษา Huasa โดยยึดหลักการนับความถี่ของคำศัพท์ซึ่งนับจากตัวอย่างภาษาพูดจากการสนทนา และภาษาหนังสือจากงานเขียน ทั้งหมด 465,980 คำ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์คัดเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่สูง 3,413 คำ เสนอเป็นบัญชีคำศัพท์ซึ่งบ่งชี้ความถี่และหน้าที่ของคำนั้น ๆ พร้อมทั้งบัญชีคำศัพท์ที่มีความถี่สูง 500 คำแรกจากงานเขียน และ 500 คำแรกจากบทสนทนา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่ามีคำศัพท์ 299 คำ ที่เหมือนกันในทั้งสองบัญชี ผลที่ได้จากการศึกษาได้นำไปใช้

³¹ David Christopher Montgomery, "Some Characteristics of a Basic Vocabulary for the Soviet Uzbek Literary Language" Dissertation Abstracts International, 32 (April, 1972), p.5746-A.

³² Kieth Carter Wright, "Computer-Assisted Analysis of a Large Corpus of Current Educational Report Vocabulary", Dissertation Abstracts International, 33 (November, 1972), pp.2402-A - 2403-A.

พิจารณาแบบเรียนภาษา Huasa สำหรับผู้ใหญ่ที่เริ่มเรียน พบว่าแบบเรียนดังกล่าวไม่เป็นตัวแทนการใช้ศัพท์ภาษาพูดมากพอ ทำให้อ่านและเข้าใจไม่ไถ่³³

ในปีเดียวกัน เฟรเดอริก คลาร์ก จอห์นสัน (Frederick Clark Johnson) แห่งมหาวิทยาลัยแห่งโคโลราโด ทำวิทยานิพนธ์คุณวุฒิบัณฑิตเรื่อง "The Effect of Frequency, Pronouncability, and Word Length on Word Recognition Ability of Elementary School Children" เกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเกี่ยวกับความสามารถของเด็กในการรู้จักคำศัพท์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว อันเป็นสิ่งสำคัญในการอ่าน ในการทดลอง ได้ให้นักเรียนชั้น 1 3 และ 6 พยายามทำความเข้าใจคำศัพท์ทั้งที่มีและไม่มี ความหมาย ผลการทดลองที่น่าสนใจคือ นักเรียนชั้น 3 และชั้น 6 จะรู้จักคำศัพท์ที่มีความถี่ในการปรากฏสูงได้มากกว่าคำศัพท์ที่มีความถี่ต่ำ³⁴

ในปี 1974 โจอัน นอร์ริส วูลลีย์ (Joanne Norris Woolley) แห่งมหาวิทยาลัยเซาเทิร์น แคลิฟอร์เนีย ทำวิทยานิพนธ์คุณวุฒิบัณฑิตเรื่อง "The Development of a Realistic Vocabulary List for Use with Primary Children in Spanish/English Bilingual Classes" สร้างบัญชีคำศัพท์ที่ใช้อยู่จริงในภาษาอังกฤษและสเปน โดยสำรวจบัญชีคำศัพท์ที่มีความถี่สูงที่มีอยู่แล้วสร้างเป็นบัญชีใหม่ขึ้น โดยเลือกคำศัพท์ที่ปรากฏใน 3 บัญชีขึ้นไป ปรากฏว่า บัญชีคำศัพท์นี้อาจใช้เป็นบัญชีคำศัพท์พื้นฐานสำหรับการสร้างหลักสูตรประเมินในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอังกฤษและสเปนได้อย่างเหมาะสม

³³ Albert Hampy Dyson Jr., "The Relationship between Word Frequency and Spoken Huasa: A Study Relative to Providing Readable Materials for Newly Literate Adults" Dissertation Abstracts International, 34 (February, 1974), pp.4675-A - 4676-A.

³⁴ Frederick Clark Johnson, "The Effect of Frequency, Pronouncability and Word Length on Word Recognition Ability of Elementary School Children" Dissertation Abstracts International, 34 (June, 1974), pp.7585-A - 7586-A.

และจากการทดลองใช้ยังพบว่า แบบทดสอบที่สร้างจากบัญชีคำศัพท์นี้ สามารถวัดความ -
สามารถในการใช้คำศัพท์ทั้งสองภาษาของนักเรียนได้จริง³⁵

และในปี 1974 เซนกัน บาร์บารา เอช เลน กรีน (Barbara H. Lane Green) แห่งมหาวิทยาลัยเวิร์น สเตท ก็ทำวิทยานิพนธ์ที่บันทึกเรื่อง "A Psycholinguistic Analysis of the Multiple Attempts Produced in Oral Reading by Selected Readers upon the Single Appearance of an Item within a Text and upon Items Recurring Throughout a Text" โดยมีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบความผิดพลาดต่าง ๆ ในการอ่าน ซึ่งพบจากการอ่านคำซ้ำ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 2 4 และ 6 แบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำ ให้อ่านเรื่องที่เลือกมาจากแบบเรียนพื้นฐาน (basal texts) นับข้อผิดพลาดที่เกิดจากการอ่าน ใดข้อคนพบที่น่าสนใจข้อหนึ่งเกี่ยวกับคำศัพท์ในหนังสืออ่านในแง่ที่ว่าหนังสือสำหรับนักเรียนไม่ควรมีคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักมากเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความผิดพลาดในการอ่านมากขึ้น ดังผลการทดลองส่วนที่ว่าข้อผิดของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ส่วนมากเกิดจากการละเลยคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จัก³⁶

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

การวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในประเทศไทย เพิ่งมีปรากฏหากันเมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความถี่ของคำศัพท์และบัญชี

³⁵ Joanne Norris Woolley, "The Development of a Realistic Vocabulary List for Use with Primary Children in Spanish/English Bilingual Classes" Dissertation Abstracts International, 35 (July, 1974), p.277-A.

³⁶ Barbara H. Lane Green, "A Psycholinguistic Analysis of the Multiple Attempts Produced in Oral Reading by Selected Readers upon the Single Appearance of an Item within a Text and Upon Items Recurring Throughout a Text" Dissertation Abstracts International, 35 (June, 1975), p.7770-A.

คำศัพท์ในหนังสือระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นงานวิทยานิพนธ์มหาดบัณฑิต ซึ่งอาจจะสรุปได้
ดังนี้

ในปี 2514 มวลูดี สีสบุตร ทำวิทยานิพนธ์มหาดบัณฑิตเรื่อง "การวิเคราะห์
แบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ตามหลักภาษาศาสตร์และจิตวิทยาการเรียนรู้" โดยใช้การแจกแบบสอบถามแก่ครูโรงเรียน
รัฐบาลในสวนกลาง 136 คน ประกอบการวิเคราะห์ตามหลักวิชา ใช้บัญชีคำศัพท์ของไมเคิล
เวสต์ เป็นเกณฑ์คัดเลือกคำศัพท์ที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้คำศัพท์ทั้งหมดในระดับนี้
2,477 คำ และเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ 1,684 คำ หรือร้อยละ 67.98³⁷

ในปี 2515 สุทา เมตไตรพันธ์ ทำวิทยานิพนธ์มหาดบัณฑิตเรื่อง "ความถี่ของคำ
ในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" รวบรวมและเสนอคำศัพท์จาก
หนังสืออ่านภาษาอังกฤษทั้งในและนอกเวลา ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เลือกอ่าน
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 15 เล่ม ได้คำศัพท์ที่มีความถี่ 3 ขึ้นไป 3,029 คำ และ
คัดเลือกเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนระดับนี้ควรรู้ 1,030 คำ พร้อมกับกำหนดว่าคำศัพท์ใดเป็นคำ
ที่มีประโยชน์ โดยเทียบจากบัญชีคำศัพท์ของไมเคิล เวสต์³⁸

ปี 2516 สมหวัง อ่องนาวา ทำวิทยานิพนธ์มหาดบัณฑิตเรื่อง "วิเคราะห์การ
เสนอศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Oxford Progressive English for Adult
Learners Book One and Two ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยวิธีหาความถี่ของ

³⁷ มวลูดี สีสบุตร, "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด English for
Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักภาษาศาสตร์และจิตวิทยาการเรียนรู้"
(ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาดบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514).

³⁸ สุทา เมตไตรพันธ์ เรื่องเดิม.

3. คำศัพท์ใหม่เหล่านี้ปรากฏในบัญชีศัพท์ของไบเคิล เวสต์ 379 คำ

4. คำศัพท์ใหม่ในหนังสือเล่มนี้ มีความสอดคล้องกับคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษในเวลา ชุด Oxford Progressive English for Adult Learners Book One and Two ตามการวิเคราะห์ของ สมหวัง อองนาวา น้อยมาก⁴⁰

การศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอีกเรื่องหนึ่งคือ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ปี 2517 ของ จูรี ยี ทองเวส เรื่อง "การศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ ที่ใช้หนังสือตามหลักสูตร พ.ศ. 2513 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" ศึกษาการจำคำศัพท์ของนักเรียน 164 คน พบว่า

1. นักเรียนเรียนคำศัพท์ใหม่ เพิ่มจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 991 คำ

2. นักเรียนจำคำศัพท์ที่มีความถี่สูงในการปรากฏในแบบเรียนได้มากกว่าคำศัพท์ที่มีความถี่ในการปรากฏต่ำ (คำศัพท์ที่มีความถี่สูงคือคำที่ปรากฏ 10 ครั้งขึ้นไป)⁴¹

และในปีเดียวกันนี้ อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์ ก็ทำวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตเกี่ยวกับแบบเรียนของโรงเรียนมัธยมแบบประสม เรื่อง "การวิเคราะห์การเสนอศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด Intermediate English Course for Thailand Book One and Two ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม" มีจุดมุ่งหมายและวิธีการโดยย่อ คือ

⁴⁰ วิทยา จิรเทศกุล, "การวิเคราะห์คำศัพท์และแบบประโยคในหนังสืออ่านนอกเวลาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง Rebecca ฉบับ Simplified" (ปริญญาโท วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517)。

⁴¹ จูรี ยี ทองเวส, "การศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ ที่ใช้หนังสือตามหลักสูตร พ.ศ. 2513 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (ปริญญาโท วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517)。

1. หาจำนวน และเสนอคำศัพท์ในแบบเรียนชุดนี้ที่เพิ่มจากระดับประถมศึกษาตอนปลาย และเสนอคำศัพท์ที่มีประโยชน์ในการใช้ทั่วไปของนักเรียน โดยเทียบกับคำศัพท์ประเภท AA และ A ในบัญชีคำศัพท์ของฮอร์นไคล์

2. หาและเสนอความถี่ในการปรากฏของคำศัพท์ใหม่แต่ละคำ เพื่อดูว่ามีความถี่มากพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้หรือไม่

ผลการวิเคราะห์ของอรุณ สรุปได้ดังนี้

1. คำศัพท์ใหม่ที่เพิ่มจากระดับประถมศึกษาตอนปลายมี 292 คำ อยู่ในแบบเรียนเล่มที่ 1 200 คำ และในเล่มที่ 2 92 คำ ทั้งนี้ จากจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดที่ปรากฏ 983 คำ นับเป็นคำศัพท์ที่เพิ่มจากระดับประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 26.54

2. คำศัพท์ที่มีประโยชน์ มี 147 คำ หรือร้อยละ 50.34 ของศัพท์ใหม่

3. มีคำศัพท์ร้อยละ 10 ของคำศัพท์ใหม่เท่านั้น ที่มีความถี่ในการปรากฏซ้ำในแต่ละบทตลอดเล่มเกิน 10 ครั้ง แสดงว่าคำศัพท์ใหม่ส่วนใหญ่ยังไม่ปรากฏซ้ำมากพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้

4. แบบเรียน English for Thai Students มีคำศัพท์ใหม่มากกว่าหนังสือชุดนี้ถึง 1,443 คำ แต่คำศัพท์ที่มีประโยชน์ของทั้งสองชุดมีอัตราส่วนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 67.98 และ 65.41⁴²

และนอกจากวิทยานิพนธ์ดังกล่าว ก็ยังมีการรวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งทำโดยกรมวิชาการ ในรายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ณ ศูนย์วัสดุการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 21-28 มีนาคม 2510 เป็นการ

⁴²อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์, "วิเคราะห์การเสนอศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Intermediate English Course for Thailand Book One and Two ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม" (ปริญญาณีพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517).

รวบรวมคำศัพท์ที่ครูอาจารย์ และผู้ทรงความรู้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
พิจารณาเห็นว่า นักเรียนประถมศึกษาควรเรียนรู้⁴³ คำศัพท์ที่ได้นี้ได้ใช้เป็นเกณฑ์ในการ
คัดเลือกคำศัพท์ระดับประถมศึกษา ในการทำวิทยานิพนธ์ที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งคำศัพท์ระดับ
ประถมศึกษาตอนปลายทั้งหมดจากการรวบรวมของกรมวิชาการนี้ ได้เสนอไว้ในภาคผนวก

จากการศึกษางานวิจัยค้นคว้าทั้งหมดดังกล่าว พบว่ายังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับ
คำศัพท์ในหนังสืออ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม และโดยที่ผู้วิจัย
เห็นว่าหนังสืออ่านระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้นมีจำนวนมาก และ
ขาดเอกสารที่จะประกอบการเรียนการสอน จึงคิดว่าควรจะศึกษาวิเคราะห์หนังสือดังกล่าว
นี้ในแง่ความถี่ของคำศัพท์ขึ้น ซึ่งจะได้นำกล่าวถึงการดำเนินงานและผลการวิจัยในบทต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁴³กรมวิชาการ เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.